

Poslovili smo se od dr. Iva Puncerja

V poznem jesenskem času 13. novembra 1994 je umrl naš sodelavec, kolega in dober prijatelj Ivo Puncer, dipl. inž. in doktor gozdarskih znanosti – fitocenolog. Pokopali smo ga 16. novembra v Mozirju, v rojstnem kraju njegovega očeta Jožeta, kamor je rad zahajal že od svoje rane mladosti. Zaradi očetovega službovanja v raznih krajih tedanje Jugoslavije se je rodil 19. decembra 1931 v Prčnju (Boka Kotorska), v hiši, kjer je pesnil svoj Gorski venec vladika Petar Petrović Njegoš. Na to opozarja spominska plošča, ki je vzdignjena v hišo. Osnovno šolo je obiskoval v Zagrebu, nato v Sarajevu, kjer je leta 1950 maturiral in se vpisal na Gozdarsko fakulteto, kjer je končal 1. letnik.

Leta 1952 se je s starši preselil v Ljubljano in nadaljeval študij na gozdarskem oddelku tedanje Fakultete za agronomijo in gozdarstvo. Diplomiral je leta 1962 na gozdarskem oddelku Biotehniške fakultete z diplomom »Problematika in posledice gozdnih požarov s posebnim ozirom na gozdni požar na Mozirski planini leta 1950«. Med študijem je bil občasno zaposlen v raznih gozdarskih ustanovah v Sloveniji in Bosni. 16. oktobra 1962 je bil izvoljen za asistenta na Inštitutu za biologijo SAZU, sedanjem Biološkem inštitutu Jovana Hadžija Znanstvenoraziskovalnega centra SAZU. Leta 1972 je postal višji strokovni sodelavec. Po opravljenem doktoratu na Gozdarski fakulteti v Sarajevu, z naslovom »Dinarski jelovo-bukovi gozdovi na Kočevskem« leta 1977, je bil izvoljen za znanstvenega sodelavca, leta 1979 je napredoval v višjega znanstvenega sodelavca, leta 1985 pa je bil izvoljen za znanstvenega svetnika SAZU. Od leta 1984 do 1987 je bil namestnik upravnika Biološkega inštituta Jovana Hadžija ZRC SAZU.

Strokovno se je izpopolnjeval na Dunaju leta 1967 in v Poznaniu leta 1970. Od leta 1965 do 1990 je sodeloval na mnogih tujih in domačih strokovnih zborovanjih, večina z referati. Bil je član mnogih domačih in tujih strokovnih društev in teles. Naj navedem le nekatera: bil je član razširjenega predsedstva Vzhodnoalpsko-dinarskega društva za proučevanje vegetacije, redakcijskega odbora evropske vegetacijske karte, medrepubliškega odbora projekta Vegetacijska karta Jugoslavije in predsednik njene tehniške komisije.

Rezultati njegovih raziskovanj se zrcalijo v sodelovanju pri dveh znanstvenih monografijah, je avtor ali soavtor 45 razprav, 20 poljudnoznanstvenih člankov in nad 40 elaboratov.

Njegovo delovno pot lahko razdelimo na tri dele. Najprej se je z vso ljubeznijo posvetil raziskovanju jelovo-bukovih gozdov v Sloveniji. Nadaljeval je delo svojega

predhodnika dr. Vlada Tregubova in razširil vedenje o dinarski in predalpsko-dinarski vegetacijski obliki jelovo-bukovih gozdov. Na te vegetacijsko, krajinsko in gospodarsko pomembne gozdove je bil čustveno navezan.

Druga njegova velika ljubezen, povezana z izredno strokovnostjo, je bila vegetacijska kartografija. Dobro je poznal evropsko kartografsko problematiko, zato je lahko uspešno reševal probleme, ki so nastajali pri našem delu. Rezultat tega dela so bila njegova izhodišča, ki jih je objavil v samostojni publikaciji »Kartiranje vegetacije in vegetacijska kartografija« leta 1984. Neposredno pa sta nastali dve moderno tiskani vegetacijski karti, in sicer »Postojna L 33-77 v merilu 1 : 100.000 in »Karta prirodne potencialne vegetacije SFR Jugoslavije« v merilu 1 : 1.000.000, kjer je bil glavni nosilec kartografske predstavitve vegetacije.

Kot tretje se je zavzemal za neposredno uporabo vegetacijskih raziskovanj v gozdnem gospodarstvu. Bil je ustvarjalen pri

terenskem kartiranju, izdelavi elaboratov in predstavitvi vegetacije na kartah merila 1 : 10.000. V začetku je sam izdeloval te karte, kasneje pa je vodil njihovo tehnično izdelavo.

Pri delu ga je ovirala bolezen, saj je bilo njegovo zdravje načeto že v mladosti. Pred desetimi leti so se pojavile še druge resnejše zdravstvene težave. Njegova življenjska in delovna pot sta se končali sočasno. 30. junija 1994 je šel predčasno v pokoj, ki ga je užival le 4 mesece.

Ivo Puncer je bil zelo prijeten človek, s prirojeno in izpiljeno vljudnostjo. Po naravi je bil zelo odprt in družaben. Prosti čas je posvečal ribištvu in lovstvu. Ribištvu mu je bilo več kot konjiček, saj je o problemih s tega področja tudi strokovno pisal. Kot zelo čustven človek je bil tenkočuten in hkrati občutljiv. Naš Ivo je bil iskren prijatelj. Radi se ga bomo spominjali kot človeka in strokovnjaka ter obžalovali, da ga ni več med nami.

Mitja Zupančič

Sporočamo da se je **Zveza društev inženirjev in tehnikov gozdarstva in lesarstva Slovenije** preimenovala v **ZVEZO GOZDARSKIH DRUŠTEV SLOVENIJE**.

Istočasno pa se je sedež organizacije oziroma Zveze preselil iz Erjavčeve 15 na VEČNO POT 2, 61000 Ljubljana.

Številka žiro računa je nespremenjena.

Številka telefona: 061 1231 343 int. 78.

Predsednik ZGDS
mag. Franc Perko, dipl. inž.

Vabimo fotografe s posnetki slovenskega gozda, da prispevajo svoje fotografije za knjigo, ki bo izšla ob Tednu gozdov 1995. V knjigi, kjer bodo slovenski znanstveniki in umetniki podali svoje poglede na gozd, bomo natisnili tudi okrog 15 barvnih fotografij. Želimo, da so na njih zajete vse slovenske značilnosti.

Svoja dela pošljite na **ZVEZO GOZDARSKIH DRUŠTEV, Večna pot 2, Ljubljana, do konca meseca januarja 1995.** Izbor bo opravila komisija.